

Ivar Berendsen: Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der i Aften indskrev sig i Folketinget som Repræsentant for det arbejdende Folk i Modsætning til den ikke arbejdende Tjenestemandstand, forsøgte — efter min Mening forgæves — at finde en saglig Forbindelse mellem det ganske planløse Forslag om Nedsættelser og Nægtelser af Bevillinger til Postvæsenet og det fuldkomne planmæssige og velovervejede Forslag om at indskrænke Brevombæringernes Antal her i København. Disse to Forslag have ganske vist een fælles Egenskab. Naar man ser, at det ærede Medlem fra Sæby er Ordfører for Forslaget, og betænker, at det dels gaar ud paa ikke at unde den nuværende højtærede Indenrigsminister Bevillinger, som hele Finansudvalget var enigt om at gaa med til, og paa den anden Side at indskrænke Københavnernes Brevmodtagelse, indrømmer jeg, at der er den fælles Egenskab ved disse to Forslag, at de begge ere stillede af et godt Hjerte baade overfor den højtærede Minister og overfor København. Nogen anden fælles Egenskab ved de to Forslag kan jeg imidlertid ikke finde. De ere yderst forskellige af Art, af Betydning og af Omfang, og de maa bedømmes ganske forskelligt. Maa jeg begynde med at indrømme den ærede Ordfører for Flertallet — og der kan jeg jo tale en Smule med, fordi jeg gaar og tramper rundt i det til daglig i min Tjenestegerning —, at det Forhold, han fremhævede, den upraktiske Façon, hvorpaa vore to sammenhængende Jernbane- og Postbygninger ere blevne anlagte, er — jeg ved ikke om til at græde over eller til at le ad. Jeg kan næsten Ord for Ord bekræfte, hvad den højtærede Ordfører sagde. Jeg har ikke noget Fortryk og kan følgelig ikke ordret gentage og heller ikke nøjagtig mindes, hvad den ærede Ordfører sagde, men Fremstillingen i sin Helhed er rigtig, og jeg tror ikke heller, nogen af de nuværende højtærede Ministre vil nægte noget væsentligt deraf i det saglige Indhold.

Dette vil jeg begynde med at sige, men det er jo noget, som ikke har med de Ændringsforslag at gøre, som det ærede Medlem fra Sæby er Medforslagsstiller af og Ordfører for. Der har den ærede Ordfører ogsaa Ret. Under Nr. 6, 9, 10, 11, 12 og 18 har Indenrigsministeren ved Ændringsforslag til tredie Behandling simpelthen søgt Bevillinger til, at den københavnske Postadministration kan gaa sin uforstyrrede og allerhelst en Smule forbedrede Gang, naar den nye Postbygning til September bliver tagen i Brug. Indenrigsministeren har øjensynligt

forhandlet med den paagældende Administration paa en saa korrekt Maade, at end ikke vor nuværende højtærede Landbrugsminister, hvis højtidsfyldte Forhold til Begrebet Departement er alle ærede Medlemmer vel bekendt, med sit kritiske Øje har kunnet finde noget at udsætte derpaa. Det er endog klart af selve det Bilag Nr. 6, der følger med Forslagene, at den højtærede Indenrigsminister med sin Ministersaks har beklippet Generaldirektøren for Postvæsenets oprindelige Forslag. Finansudvalget har saa som Helhed sagt saaledes: Denne løbende Sag kan Finansudvalget ikke undersøge, vi vise uanset Partifarve den højtærede Indenrigsminister den Tillid at gaa ud fra, at han sammen med vedkommende Administrations Chef har undersøgt, hvad der er absolut nødvendigt i en Tid, hvor han som vi alle ønsker at spare. Men saa kommer der under tredie Behandling det nødvendige Antal Forslagsstillere blandt den højtærede Indenrigsministers egne Partifæller og viser ham den kvalificerede Mistillid at sige: Nej, vi have ikke den Tillid til den højtærede Indenrigsminister, at vi tro paa ham, naar han har forhandlet med sin Generaldirektør og siger: Paa de Poster skulde der kræves 12 Ekspedienter, men jeg forlanger kun 7, paa de og de bestemte Poster kræves der saa og saa mange Overpostbude til det og det bestemte Arbejde, men jeg kræver ikke saa mange —, naar den højtærede Indenrigsminister kommer og siger Finansudvalget dette, have vi, hans Partifæller, ikke den Tillid til ham, at vi tro han har undersøgt dette Forhold tilstrækkeligt. Ja, jeg ser ikke andet og rettere, end at alle Partier udenfor Regeringspartiet burde fremkalde et Navneopraab ved at afholde sig fra at stemme i denne Sag, det var dog rart at faa at se, hvor langt den Mistillid egentlig strækker sig i dette Parti. (*Pinstrup:* Det skal De nok faa at se). Det ærede Medlem fra Sæby siger, vi skulle nok faa det at se. (*Slengerik:* Han har ogsaa været i Nørre Sundby). Ja, det ved jeg ikke, om det ærede Medlem nylig har været i Nørre Sundby, hans Valgkreds er Sæby, og han optræder i Aften som det arbejdende Folks Repræsentant, det ved jeg. Men altsaa, det vilde være interessant at se, hvor langt den Mistillid gaar indenfor Partiet, og hvor dybt det bunder, at den højtærede Indenrigsministers Partifæller mene, at han har faaet Finansudvalget til at gaa i en Gyng.

Men, som sagt, dette Ændringsforslag, der foreslaar Nedsættelser og fuldstændig Ophævelse af Bevillinger, der en for en ere